

retningslinjer for transfer pricing. I forlængelse heraf bemærkes, at hvis kravene til indholdet i transfer pricing dokumentationen ændres således at der indføres specifikke krav til dokumentationens indhold, vil dette medføre risiko for at man i nogle sager tvinger den skattepligtige til at afgive oplysninger som egentlig ikke er nødvendige. Omvendt vil andre skattepligtige måske kunne nøjes med at afgive oplysninger som p.g.a. særlige forhold måske ikke er tilstrækkelige.

Spm. nr. S 186

Til skatteministeren (9/10 03) af:

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

»Vil ministeren nærmere redegøre for, hvordan reglerne for bevisbyrde i transfer pricing-sager i Storbritannien og Finland afviger fra reglerne i Danmark og oplyse, om han overvejer at gennemføre en ændring af reglerne i Danmark i tilsvarende retning?«

Svar (23/10 03)

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Det bemærkes indledningsvis, at jeg i mit svar af 14. januar 2003 på skatteudvalgets spørgsmål 154 til almindelig del oplyste, hvordan bevisbyrdereglerne er i skatteklagesager vedrørende transfer pricing i Storbritannien og Finland. Denne forklaring gentages i V 6 redegørelsens undersøgelse af de udenlandske regler. Af oversigten bagest i undersøgelsen fremgår det, at bevisbyrdens primære placering såvel i Storbritannien som i Finland karakteriseres som »situationsbestemt«, hvor den i Danmark som udgangspunkt altid placeres hos skattemyndighederne.

Af ovenfor citerede materiale fremgår, at skattemyndighederne i Storbritannien i visse tilfælde kan foretage en skønsmæssig ansættelse, og at begge parter i en eventuel klagesag herefter skal fremføre beviser for deres påstande, hvorfor man ikke kan sige at bevisbyrden hyppigere falder på den ene frem for på den anden part. Noget tilsvarende gælder efter finske reg-

ler, hvor bevisbyrden ligger hos den part som har de bedste muligheder for at bevise noget. Derfor bliver bevisbyrdens placering i Storbritannien og Finland benævnt »situationsbestemt« i redegørelsen.

Efter danske regler ligger bevisbyrden i første omgang stadig hos skattemyndighederne. Dette gælder i princippet også, når skattemyndighederne foretager en skønsmæssig ansættelse fordi den skattepligtige ikke efterlever dokumentationspligten.

I praksis behøver der dog ikke at være så stor forskel mellem den danske praksis på den ene side og britisk eller finsk praksis på den anden side.

Efter de almindelige bevisbyrderegler i dansk ret kan det tillægges processuel skadevirkning for en dansk virksomhed, som ikke indsender de nødvendige oplysninger til brug for vurderingen af, om de interne transaktioner er i overensstemmelse med armslængdeprincippet. Dette betyder, at bevisbyrden for skattemyndighederne svækkes – og det må antages, at bevisbyrden på skattemyndighederne særligt vil være svækket i tilfælde, hvor der foretages en skønsmæssig ansættelse, som følge af en manglende eller mangelfuld dokumentation. Jeg skal for en god ordens skyld nævne, at den endelige vurdering af eventuel processuel skadevirkning naturligvis henhører under domstolene.

Spm. nr. S 219

Til undervisningsministeren (10/10 03) af:

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

»Vil det ikke virke blokerende for regeringens intentioner om, at IT skal anvendes så tidligt som muligt i folkeskolens undervisning, når tilskuddet fra den opreklamerede IT-pulje alene dækker køb af computere (jf. besvarelsen af spørgsmål nr. S 4725 i folketingsåret 2002-03) og dermed forudsætter ikke ubetydelig kommunal medfinansiering, og vil regeringens IT-pulje på den baggrund ikke være med til at stille de velstillede kommuner, der har midler til at dække følgeomkostninger bedre, mens de fattige kommuner, der formentlig har størst behov for computere, lades endnu mere i stikken?«